

Протокол

№

гр. София, 15.10.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Рюков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6430** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,42 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „ПРОПЪРТИ РЕНТАЛ СЪРВИСИЗ“ ЕООД – редовно призовано, представлява се от АДВ. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНАТА АГЕНЦИЯ ПО ПРИХОДИТЕ – СОФИЯ – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. С., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. И.: Поддържам жалбата изцяло така, както е подадена пред настоящия съдебен състав.

ЮРК. С.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален

кодекс (ДОПК).

Делото е образувано по жалба на „Пропърти Рентал Сървисиз“ ЕООД срещу Решение № ПИ-165/12.06.2024 г. на директора на ТД на НАП – София, с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240022-022-038296/28.05.2024 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – София.

СЪДЪТ на основание чл. 170, ал. 1 от АПК, разпределя доказателствената тежест.

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да установи съществуването на фактическите предпоставки за издаването на оспореното постановление за налагане на ПАМ.

УКАЗВА на оспорващия, че в негова тежест на основание чл. 154 от ГПК е да установи фактите и обстоятелствата, на които основава релевираните в жалбата доводи.

АДВ. И.: Моля да приемете доказателствата, приложени с жалбата и административната преписка.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ПРИЕМА, приложените с жалбата писмени документи, включително и съдебна практика.

СЪДЪТ УКАЗВА на страните, че му е служебно известна Заповед № 1149/15.04.2024 г. на изпълнителния директор на НАП, с която Х. М. е бил оправомощен да изпълнява длъжността директор на ТД на НАП – София по времето, когато е издадено и оспореното решение.

АДВ. И.: Нямам други доказателствени искания и доказателства по съществуването на спора.

ЮРК. С.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Поддържам жалбата. Представям списък с разноси, с копие за ответника и доказателства за тяхното изплащане. Считаю, че настоящият спор е от гледна точка, дали директорът на ТД на НАП – София е трето, задължено лице по смисъла на ДОПК. Считаю, че това не е така и неправилно той е приел с решението си, че има качеството си на трето, задължено лице, спрямо публичния изпълнител, поради следните обстоятелства, които подробно съм изложил и в жалбата.

Видно от разпоредбите на ЗНАП и по-специално чл. 6, ал. 1, териториалният директор на НАП – София е структура, част от структурата на НАП, не е самостоятелен правосубект, който може да има самостоятелна правосубектност, за да е трето, задължено лице по смисъла на чл. 202, ал. 2 от ДОПК.

На второ място, абсурдно е обстоятелството териториалният директор на ТД на НАП

да организира и ръководи Териториалната дирекция и по-специално органите по принудително изпълнение и като административен орган или да бъде трето лице спрямо тях.

Също така абсурдно е и качеството да бъде решаващ орган в производството по обжалване на тези актове. Всичко това води до незаконосъобразност на наложеното постановление, респективно на постановлението, с което е наложен запор на вземане от трето лице, респективно на постановеното решение като неправилно и незаконосъобразно.

По своята същност настоящето постановление за налагане на обезпечителна мярка запор на трето лице, представлява по своята същност прихващането по чл. 129 от ДОПК, но не са спазени изискванията на процедурата, регламентирана в разпоредбата на чл. 129.

Предвид изложеното, моля да отмените като неправилно и незаконосъобразно Решение № ПИ-165/12.06.2024 г., издадено директора на ТД на НАП – София, както и потвърденото със същото Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С240022-022-038296/28.05.2024 г., издадено от публичен изпълнител. Подробни аргументи по тези три пункта съм изложил в жалбата. Моля да ми бъдат присъдени, депозираните с молба разноски, сторени в производството.

ЮРК. С.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърдите процесното решение на директора на ТД на НАП – София като правилно и законосъобразно по мотиви, подробно изложени в същото. Считаю, че и публичния изпълнител стриктно е спазил разпоредбата на чл. 203, ал. 2 от ДОПК, като е наложил запор на вземане, което е видно изискуемо към трето, задължено лице. С оглед на това, считам че изцяло са спазени всички законови разпоредби и издаденото решение е правилно и законосъобразно. С оглед изхода на спора, моля да ми бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, като правя възражение на така претендирания адвокатски хонорар, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

АДВ. И.: По отношение на възражението за адвокатското възнаграждение, следва при вземане на решението за определяне на възнаграждението и евентуалното присъждане да имате предвид, че в същото е включено и административното обжалване пред решаващия орган, както и пред публичния изпълнител, т.е. хонорарът е определен съобразно чл. 7, ал. 2 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,53 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: